

2. Bölüm

YÜZMEDE GELİŞİM VE OLGUNLAŞMA

Dr. Öğr. Üyesi Erdal TAŞGIN¹

İnsanların ve hayvanların hayatta kalmalarını sağlayan farklı özellikler bulunmaktadır. Örneğin hayvanların hayatta kalması büyük oranda içgüdüler ve refleksler aracılığı ile sağlanmakta insanlarda ise reflekslere eşlik eden homeostazi bulunmaktadır. İçgüdülerden yoksun insanoğlu hayatta kalmasının büyük bir kısmını adı geçen iki özelliğin dışında başka bir özelliğe borçludur. Yapılan çalışmalar sonucunda hayatta kalmamız yaklaşık %70 oranında öğrenmelerimize bağlıdır ki homeostazi ve reflekslere eşlik eden öğrenmelerimiz bir sacayağı misali bizi tamamlar (Senemoğlu 2007). Gelişimsel açıdan incelendiğinde büyüme, olgunlaşma, öğrenme, hazır bulunuşluk, kritik dönem, duyarlı zaman aralığı gibi kavramlar birbiri ile sürekli etkileşim içerisinde, birbirini tamamlayıcı ve sosyal topluluklarda birbirleriyle iletişim kurması şeklinde oluşmaktadır. Kalıtım ve çevre unsurlarından en az bir tanesini taşıyan bu kavramlar çocuk gelişiminde bilişsel alandan, fiziksel ve psikomotor alana, sosyal alandan, mizah gelişimi alanına yayılan geniş bir yelpazede kendine yer edinmektedir. Gündelik hayatta bazen birbirlerinin yerine yanlış bir şekilde kullanılan bu kavramların doğru anlaşılabilmesi çocuğun bütünsel açıdan değerlendirilebilmesi için önem arz etmektedir (Bacanlı 2002; Çağlayan, Öz, Arı 2018).

¹ Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

KAYNAKLAR

1. Açıkada C, Hazır T. (2016). Uzun Süreli Sporcu Gelişim Programları: Hangi Bilimsel Temellere Oturuyor? Spor Bilimleri Dergisi. 27 (2): 84-99.
2. Aktaş, S., Tatlıci, A., & Çakmakçı, O. (2019). Determination Of Isokinetic Strength Of Upper And Lower Body Of Elite Male Boxers. Turkish Journal Of Sport And Exercise, 21(2), 188-191.
3. Arı A, Çağlayan HS (2017). Relationship between Organizational Justice Perceptions and Organizational Commitment Levels of School of Physical Education and Sports Academicians. Journal Of Education And Training Studies; Vol. 5, No.4
4. Arı A, Çağlayan HS (2019). Spor Örgütlerinde Örgütsel Adalet. Türkiye Barolar Birliği Spor Hukuku Kurulu (Ed. Tacar Çağlar) Türkiye Barolar Birliği Yayınları, Ankara, Şen Matbaa.
5. Aydın A (1999). Gelişim ve öğrenme psikolojisi, Ankara: Anı Yayıncılık.
6. Bacanlı H (2002). Gelişim ve öğrenme. Ankara: Nobel Yayınları.
7. Balyı I, Way R, Higgs C. (2016). Uzun vadeli sporcu gelişimi. İçinde Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi, s. 55-88.
8. Basbuğa Y, Öz ND, Arı A (2019). Üniversiteler Arası Spor Karşılaşmalarına Katılan Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Sermaye Düzeylerinin İncelenmesi. Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi. Cilt: 11, Sayı: 1, 59- 72.
9. Baxter-Jones, A.D.G. 1995. Growth and development of young athletes: Should competition levels be age related? Sports Medicine 20 (2): 59-64.
10. Belli Ş (2019). Bedensel Engelli Çocukların Yüzme Eğitimlerinin Okullarındaki Sosyalleşme Sürecine Etkisinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Trabzon Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Anabilim Dalı. pp.10-80.
11. Bompa TO, Haff GG. (2017). Dönemleme antrenman kuramı ve yöntemi. Beşinci basım. Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi; 2017. 42-53.
12. Bompa, T.O. 2000. Total training for young champions Campaign, IL: Human Kinetics.
13. Bozkurt İ, Üstün F, Öz ND (2017). Selcuk university faculty of sport science students'perceptions of university life quality. Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi, 217-229.
14. Bruner, M.W., M.A. Eys, and J. Turnnidge. 2013. Peer and group influences in youth sport. In Conditions of children's talent development in sport, ed. J. Côté and R. Lidor, 85-98. Morgantown, WV: Fitness Information Technology, West Virginia University.
15. Cassidy, T., R. Jones, and P. Potrac. 2004. Understanding sports coaching: The social, cultural and pedagogical foundations of coaching practice. London: Routledge.
16. Côté, J., M.W. Bruner, K. Erickson, L. Strachan, and J. Fraser-Thomas. 2010. Athlete development and coaching. In Sport coaching: Professionalism and practice, ed. J. Lyle and C. Cushion, 63-83. Oxford, UK: Elsevier.

17. Çağlayan HS, Arı A (2018). Finansal Fair Play. Sporda Bilimsel Yaklaşımlar. Gece kitaplığı, 1. Basım, Ankara.
18. Çağlayan HS, Öz ND, Arı A (2018). The determination of the leisure orientation of university students and the investigation of the purpose of social network uses by various variables. Turkish Journal of Sport and Exercise. Volume: 20, No: 3, 328-332.
19. Çağlayan HS, Öz ND, Arı A (2019). Relationship Between Health Perception and Life Satisfaction in Individuals Who are Member of Recreative Fitness Center. Turkish Journal of Sport and Exercise. Volume: 21, No: 2, 311- 315.
20. Çakmakçı, E., Tatlıcı, A., & Yirmibeş, B. (2018). Comparison Of Some Performance Parameters of Physically Active Mentally Retarded and Inactive Mentally Retarded Individuals. European Journal of Physical Education and Sport Science, 4(12), 49-57.
21. Demir E. (Ed.). (2015). Spor Bilimlerine Giriş. Nobel Akademik Yayıncılık
22. Deniz E (2017). Erken Çocukluk Döneminde Gelişim. Ankara: Pegem Akademi.
23. Dolunay B (2017). Ebeveynlerin Yüzme Sporuna Dair Beklenti Ve Algısı Arasındaki İlişkinin Memnuniyetleri Üzerine Etkisi. Bahçeşehir Üniversitesi, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul. pp,1-67.
24. Drabik J. (1996). Children and sports training. Isl Point VT Stadion Publ Co.
25. Eklund, R.C., and D. Gould. 2008. Emotional stress and anxiety in the child and adolescent athlete. In The young athlete: The encyclopedia of sports medicine, ed. H. Hebestreit and O. Bar-Or, 319-334. Malden, MA: Blackwell Publishing.
26. Gallahue D and Ozmun JC. (1995). Understanding motor development: Infants, childrens, adolescents, adults. C. Brown And Benchmark Publishers, 570 p, Dubuque.
27. Gallahue DL & Ozmun JG (2006). Understanding Motor Development: Infants,Children, Adolescents, Adults. 6th Ed. International Edition.New York. Mcgraw Hill Companies, pp.524
28. Gallahue DL, Ozmun JC. & Goodway JD (2014). Motor gelişimi anlamak. Bebekler, çocuklar, ergenler, yetişkinler. (Çev. D. S. Özer ve A. Aktop). Ankara: Nobel Yayıncılık.
29. Haywood KM. and Getchell N (2005). Life span motor development. Fourth Edition, Human Kinetics, 326 p., USA.
30. Keleş Ş, Karacan S. (2016). 10-12 Yaş Grubu Erkek Yüzücülerde Dinamik Germe Egzersizlerinin Esneklik Gelişimi ve Yüzme Performansına Etkisi. Journal of Physical Education & Sports Science, 10: (3).
31. Keskin V (2006). Çocuklarını Spora Yönlendiren Anne ve Babaların Beklentileri. Yüksek Lisans Tezi. Afyon: Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. 1-150.
32. Kraemer WJ, Fleck SJ. (2005). Strength Training for Young Athletes: Human Kinetics.

33. MacNamara, Á., A. Button, and D. Collins. 2010. The role of psychological characteristics in facilitating the pathway to elite performance. Part 2: Examining environmental and stagerelated differences in skills and behaviours. *Sport Psychologist* 24 (1): 74–96.
34. Maglischo EW. (2003). *Swimming Fastest: Human Kinetics*.
35. Martindale, R.J.J., and P. Mortimer. 2011. Talent development environments: Key considerations for effective practice. In *Performance psychology: A practitioners guide*, ed. D. Collins, A. Button, and H. Richards, 65–84. Oxford: Elsevier
36. Nardemir E (2019). *Yüzme Sporunu Yapan Çocukların Hayal Etme Gücünün Spor Tatmini Üzerindeki Etkileri*. İstanbul üniversitesi-Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
37. Öz ND, Üstün F (2019). E-Spor Katılım Motivasyonu Ölçeği'nin (EKMÖ) Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması. *Türk Spor Bilimleri Dergisi*. 2 (2), 115-125.
38. Özer ve Özer (2016). *Çocuklarda motor gelişim*, Ankara, Nobel Yayıncılık.
39. Öz sandıkcı K (2010). *Yüzme Sporuna Katılımda Ailenin Etkisinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Trabzon: Karadeniz Teknik Üniversitesi SBE.
40. Pankhurst, A.E., and D. Collins. 2013. Talent identification and development: The need for coherence between research, system and process. *Quest* 65 (1): 83–97.
41. Piaget J (2013). *Çocuğun Gözüyle Dünya (İ. Yerguz, Çev. Baskı. 3)*. Ankara: Dost Kitabevi.
42. Riewald, S. A., & Rodeo, S. A. (2015). *Science of swimming faster*. Human Kinetics.
43. Selçuk Z (1999). *Eğitim Psikolojisi: Gelişim ve Öğrenme*. Ankara: Nobel.
44. Senemoğlu N (2004). *Gelişim Öğrenme ve Öğretim*. Ankara: Gazi Kitabevi.
45. Senemoğlu N (2007). *Gelişim öğrenme ve öğretim (kuramdan uygulamaya)*, İstanbul: Gönül Yayınevi.
46. Smith DJ. (2003). A framework for understanding the training process leading to elite performance. *Sports Med*. 33, (15):1103–26.
47. Tasgin E, Öz ND, Üstün F, Özlü M (2018). Investigation of The Expectations From Sports And Sports Centers For Different Variables. *Turk J Sport Exe*. 20(3): 273-276.
48. Tatlıcı, A., Çakmakçı, E., Yılmaz, S., & Arslan, F. (2018) Comparison of Visual Reaction Values of Elite Deaf Wrestlers and Elite Normally Hearing Wrestlers. *Turkish Journal of Sport and Exercise*, 20(2), 63–66. <https://doi.org/10.15314/tzed.440813>
49. Tatlıcı, A., & Cakmakci, O. (2019). The effects of acute dietary nitrate supplementation on anaerobic power of elite boxers. *Medicina Dello Sport*, 72(2), 225–233.
50. Uludağ Ü (2004). Örnek Yüzme Havuzu Filtrasyon Tesisat Proje Hesapları. *Tesisat Mühendisliği Dergisi*. 83, 50-59.

51. Ustun F & Tasgin E (2020). The Effect of Recreative Purpose Modern and Traditional Archery Education on Attention Parameters in Adolescents. *Journal of Education and Learning*; Vol. 9, No. 1.
52. Üstün F (2017a). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Liderlik Özellikleri*. Gece kitaplığı, 1. Basım, Ankara.
53. Üstün F (2017b). *Yükseköğretim Yöneticilerinin Liderlik Stilleri ve Örgütsel Sessizlik*. Gece kitaplığı, 1. Basım, Ankara.
54. Üstün F, Öz ND (2018). Spor Eğitimi Veren Yüksek Öğretim Kurumlarında Engelli Hakları, Uygulamalar ve Sınırlılıklar. Türkiye Barolar Birliği Spor Hukuku Kurulu (Ed. Tacar Çağlar) Türkiye Barolar Birliği Yayınları, Ankara, Şen Matbaa.
55. Weiss, M.R., J.A. Bhalla, and M.S. Price. 2008. Developing positive self-perceptions through youth sport participation. In *The young athlete: The encyclopedia of sports medicine*, ed. H. Hebestreit and O. Bar-Or, 302–318. Malden, MA: Blackwell.
56. Willams, C.A. 2007. Exercise and environmental conditions. In *Paediatric exercise physiology*, ed. N. Armstrong, 235–273. London: Elsevier
57. Yıldız SA (2012). Aerobik ve Anaerobik Kapasitenin Anlamı Nedir. *Solunum Dergisi*, 14 (1), 1-8.
58. Yılmaz S, Tatlıcı A, Arı A (2018). Türkiye’ de Görme Engelliler ve Spor. Türkiye Barolar Birliği Spor Hukuku Kurulu (Ed. Tacar Çağlar) Türkiye Barolar Birliği Yayınları, Ankara, Şen Matbaa.